

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Rks/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899443
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899443.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: J. J. Y., bytom ul. M. R. T. č. XXX/X, O., zastúpeného advokátom: JUDr. Vladimírom Hrtkom, so sídlom v Bratislave, Handlovská č. 28, proti odporcovi: Slovenská zdravotnícka univerzita, so sídlom v Bratislave, Limbová č. 12, zastúpenému JUDr. Danielou Šimanovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Palkovičova č. 15, o uloženie povinnosti prideliť termín atestácie z endokrinológie, o negatívnom kompetenčnom konflikte medzi Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky a Okresným súdom Bratislava III, takto

rozhodol:

Prejednanie veci p a t r í do právomoci Slovenskej zdravotníckej univerzity.

Odôvodnenie

Návrhom podaným na Okresnom súde Bratislava III z 12. septembra 1997, neskôr doplneným 7. novembra 1997, 4. novembra 1998 a 13. novembra 1998 sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti určiť termín atestácie v endokrinológii, pôvodne voči Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve so sídlom v Bratislave, Limbová č. 12, právnenému predchodcovi odporcu. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho žiadosti o určenie termínu atestácie doposiaľ nebolo vyhovené, napriek tomu, že ešte 13. novembra 1990 bol zaradený do špecializačnej predatestačnej prípravy v endokrinológii.

Okresný súd Bratislava III vydal 21. marca 2011 uznesenie č. k. 7C 124/2004-167, ktorým konanie zastavil a zároveň rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Ministerstvu zdravotníctva Slovenskej republiky. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že okresný súd po preskúmaní podmienok konania v zmysle § 103, § 104 ods. 1 a § 7 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) dospel k záveru, že, s poukazom na § 26 ods. 1 a § 28 ods. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 79/1981 Zb. o zdravotníckych pracovníkoch a iných odborných pracovníkoch v zdravotníctve v znení platnom v čase podania návrhu (ďalej len „vyhláška“), daná vec patrí do právomoci Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, nakoľko toto bolo oprávnené v rozhodnom čase určiť termín alebo spôsob vykonania kvalifikačnej atestácie, predovšetkým pri nadstavbových špecializáciách zvlášť úzkych odborov uvedených v prílohe 3, teda aj v prípade nadstavbovej špecializácie endokrinológia. Z uvedených dôvodov súd nemá právomoc rozhodovať o určení termínu atestácie v endokrinológii.

Podľa názoru okresného súdu by právomoc súdu mohla prichádzať do úvahy až v správnom súdnictve v rámci preskúmavania zákonnosti rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu, za predpokladu

splnenia zákonom stanovených podmienok na takýto postup. Keďže v danom prípade absentuje rozhodnutie správneho orgánu, ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, a preto bolo potrebné konanie zastaviť.

Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2011 a následne bol spisový materiál odstúpený Ministerstvu zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „MZ SR“), ktorému bol doručený podľa informácie MZ SR 8. februára 2013.

Návrhom z 19. júna 2013, doručeným na Najvyšší súd Slovenskej republiky 25. júna 2013, MZ SR žiadalo určiť právomoc podľa § 8a OSP, nakoľko podľa jeho názoru nemá právomoc v danej veci konať a rozhodnúť. S poukazom na § 22, § 26 ods. 1, § 28 ods. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky MZ SR zastáva názor, že z uvedených ustanovení vyplýva, že vedomosti v jednotlivých špecializačných odboroch sa v rozhodnom čase overovali kvalifikačnou atestáciou pred skúšobnou komisiou Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve, ktorý určoval miesto, termín a spôsob vykonania kvalifikačnej atestácie. Zo žiadneho ustanovenia citovanej vyhlášky nevyplýva, že by MZ SR malo kompetencie a právomoc overovať vedomosti kvalifikačnou atestáciou.

V čase podania návrhu Inštitút pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve vystupoval ako štátna rozpočtová organizácia zriadená ministerstvom, teda bol to samostatný právny subjekt. S účinnosťou od 1. novembra 1998, rozhodnutím ministerstva o zmene zriaďovacej listiny Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve, Bratislava č. 2083/1998-A zo 6. októbra 1998, bol zmenený názov Inštitútu na Slovenskú postgraduálnu akadémiu medicíny. Následne na základe § 2 ods. 1 zákona č. 401/2002 Z. z. o zriadení Slovenskej zdravotníckej univerzity a o doplnení zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 209/2002 Z. z. (ďalej len „zákon č. 401/2002 Z. z.“) Slovenská postgraduálna akadémia medicíny v Bratislave zanikla, dňom zriadenia zdravotníckej vysokej školy - Slovenskej zdravotníckej univerzity.

Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona Slovenská zdravotnícka univerzita v Bratislave je právnym nástupcom Slovenskej postgraduálnej akadémie medicíny v Bratislave. Tým prechádzajú zo Slovenskej postgraduálnej akadémie medicíny v Bratislave všetky povinnosti a práva vyplývajúce z pracovnoprávných a iných právnych vzťahov na Slovenskú zdravotnícku univerzitu v Bratislave.

Ani podľa aktuálneho právneho stavu ministerstvo nemá právomoc ukladať povinnosti Slovenskej zdravotníckej univerzite v oblasti overovania vedomostí v odboroch zdravotníckeho vzdelávania, pokiaľ ide o termín, miesto a spôsob vykonania atestácie.

MZ SR tiež poukázalo na to, že z návrhu podaného na okresný súd vyplýva, že pôvodná žiadosť o pridelenie termínu atestácie bola spolu s požadovanými dokladmi podaná 25. marca 1997 na Inštitút pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve a z dôvodu, že tento inštitút J. Y. nevyhovel, bol podaný návrh na súd. Zo súdnej zápisnice z pojednávania zo dňa 5. novembra 2007 vyplýva, že právny zástupca Slovenskej zdravotníckej univerzity tvrdil, že navrhovateľovej žiadosti o stanovenie termínu atestácie nebolo vyhovené z toho dôvodu, že nespĺnil podmienky na udelenie atestácie. Taktiež listom Slovenskej zdravotníckej univerzity č. 2-867/2004 zo dňa 9. júla 2004 adresovanom súdu bolo konštatované, že žiadateľovi chýba 7 mesiacov odbornej praxe na postel'ovom oddelení.

Z uvedených dôvodov MZ SR žiadalo, aby najvyšší súd rozhodol podľa § 8a OSP tak, že Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky nie je príslušné na konanie o povinnosti určiť navrhovateľovi termín atestácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd, ktorý má rozhodnúť spor o právomoc medzi súdom a orgánom štátnej správy (§ 8a OSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že v danom prípade ide o negatívny kompetenčný konflikt, nakoľko ani okresný súd, ani MZ SR nie sú ochotné vec prejednať, táto vec nepatrí do právomoci súdov, ako správne skonštatoval okresný súd v napadnutom uznesení, avšak nepatrí ani do právomoci MZ SR, ako sa nesprávne uvádza v uznesení okresného súdu.

Kompetenčný konflikt medzi súdom a iným orgánom (najčastejšie orgánom verejnej správy) môže vzniknúť iba za situácie, že oba orgány ochrany práva tvrdia, že majú právomoc danú právnou vec prejednať a rozhodnúť (tzv. pozitívny kompetenčný konflikt), alebo ani jeden orgán nie je ochotný vec prejednať a rozhodnúť tvrdiac, že daná vec nepatrí do jeho právomoci (tzv. negatívny kompetenčný

konflikt).

Pre vyriešenie otázky, či určitá vec patrí do právomoci súdu v zmysle § 7 OSP, je potrebné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu navrhovateľ vyvodzuje uplatnený nárok (predmet súdneho konania).

Podľa § 7 ods. 1, 2, 3 OSP, v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

V občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Konanie orgánov štátu v rozsahu zákona je ústavným príkazom obsiahnutým v ustanovení čl. 2 ods. 2 ústavy. Uvedené ustanovenie súčasne určuje, že konanie orgánu štátu v rozsahu zákona sa musí uskutočňovať aj „spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. Podobne ako právomoci, tak aj spôsob konania orgánov štátu môže byť upravený len zákonom; určuje spôsob konania orgánov štátu. Výklad citovaného ustanovenia čl. 2 ods. 2 ústavy a osobitne slovného spojenia „v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“ potvrdzuje, že ústavodarca predpokladal súbežné (súčasné) splnenie oboch príkazov ústavných noriem v nej obsiahnutých. Príkazu ústavnej normy obsiahnutej v ustanovení čl. 2 ods. 2 ústavy preto nezodpovedá konanie orgánu štátu zákonom ustanoveným postupom, ktoré sa neuskutočnilo v rozsahu zákona.

V čase podania návrhu na súd upravovala podmienky získania odbornej kvalifikácie lekára vyhláška č. 79/1981 Zb., ktorá okrem iného určovala aj podmienky vykonania, tzv. kvalifikačnej atestácie, ktorou sa overovali pred skúšobnou komisiou Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve vedomosti lekárov a farmaceutov získané v priebehu špecializačnej prípravy, ktorá (komisia) určovala, podľa § 26 ods. 1 vyhlášky, miesto, termín a spôsob vykonania kvalifikačnej atestácie.

Z uvedeného je zrejmé, že MZ SR nemalo právomoc a táto naň neprešla ani v priebehu vývoja vnútroštátnej legislatívy v danom odvetví, rozhodovať o určení termínu atestácie. Táto právomoc vyplývala z uvedenej vyhlášky len právnomu predchodcovi odporcu.

Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že spor o právomoc rozhodnúť danú vec je možný a reálny len vtedy, ak o danej veci orgán ešte nerozhodol (pozri medzi inými uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Rks 10/2005 z 29. novembra 2005 a 4Rks/2/2010 z 31. mája 2011).

V predložennom administratívnom spise sa nenachádza jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že by vo veci žiadosti navrhovateľa o určenie termínu atestácie právny predchodca odporcu rozhodol, resp. akýmkoľvek spôsobom upovedomil navrhovateľa o odmietnutí jeho žiadosti.

Na čl. 25 sa síce nachádza list R.. J.. A. X., D., adresovaný D.. J.. P. F., O.., z 9. mája 1996, avšak tento bol iba prílohou k prihláške navrhovateľa k nadstavbovej atestácii z endokrinológie z 25. marca 1996. Z uvedeného listu vyplýva, že dovtedajšia prax navrhovateľa mu nedávala dostatočnú spôsobilosť k nástupu na atestačné skúšky, pričom určenie rozsahu a formy potrebného ďalšieho školenia bolo v kompetencii Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve

Podľa názoru najvyššieho súdu, vzhľadom na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, prejednávaná vec patrí do právomoci Slovenskej zdravotníckej univerzity, ako právneho nástupcu Slovenskej postgraduálnej akadémie medicíny v Bratislave a tým aj Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve, a preto nepatrí do právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veci návrhu navrhovateľa o určenie termínu atestácie, nakoľko posúdenie tejto otázky patrí do právomoci

iného orgánu.

Bude preto povinnosťou Slovenskej zdravotníckej univerzity, pokiaľ sa v jej archíve, resp. archívnych materiáloch jej právnych predchodcov nenachádza rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa z 25. marca 1996 o určenie termínu atestácie, resp. akékoľvek vyrozumenie o posúdení jeho žiadosti, ktoré by mohlo byť podľa obsahu považované za odmietnutie určenia termínu atestácie a ktoré bolo navrhovateľovi preukázateľne doručené, opätovne posúdiť návrh navrhovateľa o určenie termínu atestácie a o výsledku posúdenia jeho návrhu navrhovateľa vyrozumiť v zmysle platných právnych predpisov.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia považujúc námietky MZ SR o nedostatku jeho právomoci vo veci rozhodnúť za dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.